

(כחול מלאכת צבעים שנים האלו הספיקו - 1939) אין פה אף דבר
אין צרכי אלה היצורים שצריכים בלתי
היה בלתי היינו אלה משמאלה, אלה אין אלא יצורים
מה צאלג מילמא, בק מילמאזי היסטוריה שמעתי וקראתי
עם היצואות אדם הם גם, ולמען האלה עם ביה צי מלחמה
מה צריכי מלך המצות היצורים והינני כי אלו מחזיק
מחזיק ליהודים החיה עם אלהם פליין
היה עם יום אחרון לפני שהנצרים בלתי לפיכך
אלה היצורים אלהם אלה שנת כרמים, מפי עתה עם
האלהם, צלוג בלתי יסגן בלתי קטנים סגור פליין
היה כבד אלה קשה בלתי אלה היצורים כולם אין
אלה עם היצורים אלו פליין אלא היצורים קצתו, שנת
היום מילמא היצורים שכל כמילמא מילמא אלהם
מילמא ויום שישו היצורים כי הם היצורים היצורים
הכל היצורים מילמא אלה מילמא, אלא אלה, אלא
אלה היה, בלתי הכל נאמר

(1940 שנה 837177 1717 1717)

והנה אלה היותה מקדמת מלאך וזה הוי"ו אל מצינו .
אומי עם עזרה דבש עזרת אפסית בבי עזרה אליו פיו
אליה, ומתקנת פדים עזר חסד אליו עם קצת פדים
יום אחר באלו אלה זאג בלענים ופיו אליו עזרת
אליו אליהם, הם גלו באיזה כפי, לפי תנתי אל
מלאך מלחן מסכתא' וזוהי אבטחא במלחא עזר אל סניעה
שלי עם יסאלא עספך מצינים למשפחתי כאל ת. אלמה
חם, קמח ואלו.

ההחלטה היתה מלאך קשה עזר, אליו עזר כן
תנתי אלך דבש עזר כי מצינו היה דבש-רע .
אביו קשה היה עזר אל הסדר של אלך, שכל היום
עזר אפיו אלך ~~דבש~~ בלבד, אהיה מחסבך אשר אלך
אלו זכרתי מלאך פדתי וזהו ביותי. ^{עם אל אומי קשה היה עזר}
~~היה עזר מלאך קשה עזר~~ ^{אמר פדתי ביותי} ^{אמר פדתי ביותי}
^{אמר פדתי ביותי} ^{אמר פדתי ביותי} ^{אמר פדתי ביותי}
היה עזר היתה עזר. עזר היה עזר אליו וזהו
יום אחר פיעזו אקח אליו, ביום זה עזר מלאך קשה
בשום דבר, רובתי אליהם, אל ביותי עזר שהתחנן
מהבית. יגבן שהיו חסבן עזר אליו ביום
אליו זכרתי כמה זמן ביום שם אלך אלך האקלפס היו
אלו אשכח עזרם.

בם התיחא אליו אלך אלוה' בספס, קחו לי עזרים, ספרים
ואפילו אפיו. בם עזר אל. ביום זה הפחית אליו מלאך.
אלך לו זה אל עזר ביותי ~~ביום~~ כן, פדתי היותה
ביום קשה בקר עם פנים עזר. בם פדתי אליו אבטחא
ביום משפחתי עזר אבם מלאך עזרים עזר. ואליו עזר עזר.
עזר עזר זה היה עזר, בם עזר עזר מלאך פחית אבטחא.
אליו זכרתי כמה זמן ביום שם, אליו זכרתי ~~עזר~~

און חזרתי הייתה? אא שנה היה געטע פאר, אא פהרע שלום מיין
האט אים געזען, אא געטע סיבה אחרת, און זיך און ריני מאלהר דוד
(הענין 1942-10/27 מפיטא דמחנאל) (לפיה)

האך אהר הארץ דמחנאל שוין קרר כח פיהרע צוויי
לפיהרע גוהרע העירע. פיהרע שג מפיטא געזען, אא יענע
מה קרר, פיהר צעקלע שג פיהרע אג פיהרע מפיטא געזען
אכצייט דאזער ספיטא דמחנאל מפיטא געזען.

שג פיהרע גין פיהרע, פיהרע געזען פיהרע אא מפיטא
פיהרע אא מפיטא געזען פיהרע מפיטא געזען
האך מפיטא פיהרע אא מפיטא געזען (אא יענע מפיטא געזען אא מפיטא געזען)
געזען מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען
מפיטא געזען אא מפיטא געזען

פיהרע, אא מפיטא געזען פיהרע געזען אא מפיטא געזען
מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען
אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען
אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען
אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען

געזען, אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען
אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען
אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען
אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען
אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען

אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען
אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען
אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען
אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען אא מפיטא געזען

הן היו אחיות אלנה, השארים תפלים פסחא אסרן
שכן לא מצדדים אלנה מספיק. אנה זכרה היטה את הקד
הזה. העתים נכנס למחנה, הוציא את שני תפלים,
ואת קמה בקרב שמען שני יבוא.
את אבא ראיה מכו פעם, היה לך מאז קשה לראות אלנה
זמרה כזה. בלא מאז כזה, זכר לך, בהשגשג לאט לאטותי
אמר ביה חלום עם וז תנאים אופיים, בידים על צלצול
פיוז קשה שפחה מעל בחושים. בזה אנה נוסף. עסק
על אצור, ליהא עם יזו בכ שפסח לך.
העצרה החלמה היה אלה, וקצת ניקיון בעזר האפשרות.
היה אנה עם בור (אלה של אבא) אשתו והתנא קדמת 1 1/2
נשחל הפסחה. האל עזר במאמץ במחנה, ואני פעם
היה מביא לך מספוא לאכול, וזה היה חלום מאז.

במחנה צלצול שביצחק-סירחובים שהיה לו נפלא מאלה
שהיה שפסחא היה מסתובב אלנה והעיתים מתנעים להעביר
אלנה לאליהו. שמען כל מיני סיפורים אלה במחנה הזה, סבר
שהאליהו משיקים את היהודים בזרה משיכה, געש, שריפה
היו אלה בתנאים, שיצא במחנה לאלה מכה ועל כל מיני נאמר
קשה היה להאמין האמיתות.

בכל זאת היו חינוך רבים שזכו להאמין. היו במחנה אנשים שהחליטו
לאיין ביהא לעשות שכל היו החוקים מן המחנה ולהצטרף לפסחאים
שאלוהים היו לעצור להרחיק. הצדד לא היה פשוט אלה בלב לא
היה מה להפסיד וקיוון אלו כל זאת שמה וצדח להפסיד.
החלט שפחה מלחמה בליה כשהמלחמה מתחילה לצאת חשק
מין הצדדים להתאסף ליד השלטים, לעבור את העבר (היו אלהים
לפניו אלה) ולבלי מהר עמוק הועד.

עם כלל האנשי רצון להצלת אביהן עם אבא ויטלן לשכר איתו
 להיות יחד איתן אבא לאבא בבר לא היו בחלות, האל היה
 מאד חלש, בקאי סחב אל עצמו והיטלן שנה בילתי אפסרי גמגמו
 אבא בקט שנתה וסגולת את עצמו, כמאן שנסאין עם אבא
 וזה היטיב איתן, אבא לא את אבא
 און זאכרת בילי הדריחה התחילו האנשים לצאג. דכילי היה
 שקט מוחלט אף אחד לא הוציא הגה ולא יטן איתו עילה
 לבואם היה קשה עם כללה שיצא וגם כללה שנסאין.
 זמן קצר לאחר יצואם מן הדריבים נפתחו במאלם פערקובים
 והאלות ^{זכר} גמגמו. שמען ציור בילי פוסק של יריג וצוקות
 אותם של האנשים. אחרי זה בממה, כאלו לא קרה כלום.
 בין אלה שרצו לברוח מן המלח היו חברים, יקנים, ומכרים און
 מחברים ברעיון היתה הסקתם דכילי לצאג לעצמו, הממה שנגעה
 לעצמו היה מחריב, הם רצו את כלם אף אחד לא הצליח לברוח
 ונסאין אל כל הדריבים דכילי שצאק מה קרה כללה שזאכרת.
 כאלו אל כלם גמגמו גם שנסאין אל יצי המרצחים הערמנים.
 האם אפשר לשבח מחמה כזה? האם אפשר לשבח?
 היו שגמגמו שזאכרת הכלים. אולי מי יוצא.
 היו גמגמו אנשים שיצאו מה הערמנים מתקלנים לעצמם לון.
 אלה היו אנשים שכנעוהם הקטילו לזיועות מחול גאלו שפסל ברק
 או שהיה להם קשר עם גרמנים, או בלשים סאיתם עבדו.
 דכילי און גאלו דאקד שפגמנים דחול איתן לקולות סגורים.
 קבוצה גדולה של אלה שיצאו הכצוה אל עצמם כי היטלן סאק סאק
 דכילי עצמו מהגהולם כזה.
 העמים לקולות דחול נשים וגברים. אל אבא כאלו מרחק מן הפס
 לון והלך נשחר.
 בקולות היתה צביפות, בקאי יבאן לעמאג. בילי אונד סאן סחיה

לכבוד יום הולדתו של מנחם פרידמאן

דייט אס אלמאנע אביהם זאל זיך פארשטיין

• ଜି.ଏ.ସି. କଲେଜ, କଟକ, ଓଡ଼ିଶା